

Luna este schimbată

Emaanastasia

Luna este schimbată

Azi luna lunecă a gheață
Pe trei cărări de infinit,
Pe culmile-ntinse de ceață
Și drumul șters nedefinit.

În păr își strânge ca o floare
O repetare de prezent
Cu trei miresme de cicoare
Din firul viselor absent.

De ce stă-mbrățișată vina
Nu am știut și nu voi ști,
Dar luna își păstrează tina
În răsăririle de-o zi.

O! Dulceața razei trecătoare
Mi se coboară la ferești,
Însă miresmele din soare
Mă poartă-n straie îngerești.

Și-n diminețile arvună,
Luate din calendarul tău,
Parfumul zilei se adună;
Ca soarele prea copt în hău.

Ce cu privirea creponată
Privește galeș ca o stea
Care-a rămas încercănată
Când inima ploii bătea.

Că pe vitraliile firii:
I-au înflorit tăceri de vis
Și pe speranțele iubirii;
Petalele de Paradis.

Dar luna care e absentă
E-n luna ta din calendar
Unde iubirea e prezentă
Pe ziua plină ca un dar.

Iar toate cele ce mi-ai spus;

Rămân în munții de speranțe
Purtând uitarea ce-a adus,
În suflet: Marile distanțe.

O! Visul iarăși mi se-arată;
E-n haină de mărgăritar
Și văd că luna e schimbată,
În portul ei: de ochi cleștar.